

[Dose.]

mødrenes forhold, og de forskellige ordførere har hver gang udtrykt håb om, at den lovede kommissionsbetænkning snart måtte fremkomme, således at ministeren blev i stand til at fremsætte lovforslag.

Nu har den højtærede indenrigsminister i forgårs i det høje ting fremsat to forslag til love, som skal afløse den hidtidige lovgivning, og som for en dels vedkommende også medtager dele af den hidtidige instruks for jordemødre. De to lovforslag fremtræder i en skikkelse, som er overskuelig, og selvom der er en del ting, jeg kunne ønske nærmere oplysning om, hvad der formentlig bliver lejlighed til i det udvalg, som jeg på mit partis vegne skal foreslå nedsat efter forhandlingens afslutning, vil jeg gerne takke ministeren, fordi han så hurtigt efter betænkningens afgivelse har formået at fremsætte lovforslagene. Man bør takke, når der virkelig er grund til det, og det er der her. Jeg håber ikke, ministeren misforstår mig, når jeg samtidig udtrykker håb om, at ministeren vil være lige så hurtig i vendingen, når den for flere år siden lovede betænkning om apotekervæsenet i Danmark kommer; såvidt jeg forstår, er den på trapperne. Ikke mindst de sidste dages diskussion om den forskel, der er på prisen på visse tabletter, når de købes hos apotekeren, og når de købes hos materialisten, har jo givet dagspressen rig lejlighed til at drøfte begrebet apotekervæsen.

I ministerens fremsættelsestale og i bemærkningerne til de to lovforslag omtales gentagne gange det af indenrigsministeriet den 8. februar 1947 nedsatte udvalg vedrørende fødselshjælp m. v. Dette udvalg skulle bl. a. undersøge og redegøre for jordemødrenes arbejds- og erhvervsmæssige forhold samt udarbejde forslag til en revision af jordemoderlovgivningen.

Da den af dette udvalg afgivne betænkning, der skal være kommet den 22. januar 1952, er omtalt flere gange, benytter jeg lejligheden til at spørge, om denne betænkning er hemmelig, eller der foreligger en mulighed for at få lejlighed til at kigge i den. Såvidt jeg har forstået, plejer sådanne betænkninger at komme rigsdagen eller dens udvalg i hænde, men endnu i går havde ingen set den, heller ikke på bureauet, hvor jeg har spurgt efter den. Selvfølgelig tvivler jeg ikke på, at det er rigtigt, når det nævnes, at de to her foreliggende lovforslag er udarbejdet på grundlag af betænkningen, men jeg indrømmer, at min nysgerrighed bliver overordentlig stor, når den højtærede indenrigsminister den 20. februar 1952 (lands-

tingstidende sp. 523) siger følgende — jeg beder om formandens tilladelse til at citere —:

„Jeg skylder at tilføje, at amtsrådsforeningens og købstadforeningens repræsentanter i udvalget dog har afgivet mindretalsindstilling vedrørende fordelingen af lønningsudgifterne.“

Men måske kan vi i udvalget, hvis ikke det kan oplyses på anden måde, få at vide, hvorledes denne mindretalsindstilling er formuleret.

Jeg benytter samtidig lejligheden til at spørge den højtærede minister, om ministeren iøvrigt i denne vigtige sag, der som merudgift for staten vil koste 375 000 kr. årlig og for kommunerne 725 000 kr. årlig, ialt 1,1 mill. kr., har forhandlet med amtsrådsforeningens og købstadforeningens ledelser, for jeg har forstået, at det plejer at ske i tilfælde, hvor der pålægges kommuner og amter store ekstraudgifter. Såvidt jeg kunne få oplyst i aftes og i formiddags, er i hvert fald Københavns kommune ikke blevet spurgt, men måske går ministeren, ud fra, at den omtalte mindretalsindstilling ikke er forandret fra betænkningens afgivelse til lovforslagets fremkomst. Jeg må dog indrømme, at jeg gerne havde set, at den højtærede minister i mellemtiden havde forhandlet sig tilrette om disse forhold.

På mit partis vegne kan jeg anbefale lovforslagene, selvom der måske vil ske nogle ændringer som følge af behandlingen i udvalget og de ændringsforslag, vi måtte stille der. Det må fastslås, at forholdene nu bringes i orden for de ca. 800 jordemødre, vi har her i landet, og hvoraf ca. halvdelen er ansat som distriktsjordemødre.

Gennem autorisation sikres mere ordnede forhold, og gennem rationaliseret distriktsinddeling samt en rimelig og forsvarlig arbejdsbyrde med tilsvarende løn- og pensionsforhold skulle der nu være mulighed for, at erhvervet som jordemoder bringes på lige fod med f. eks. spædbørnssundhedsplejerskerne, der er kommunalt ansatte. Samtidig bringes den enkelte jordemoder ind under lægeloven og dennes ansvar, så meget som uddannelse og kvalifikationer muliggør.

Jeg kan ikke nogen steder se, men går ud fra, at det er tilfældet, at man har forhandlet sig tilrette med jordemødrenes organisation, men er dette tilfældet, er der en ting, der undrer mig, nemlig at organisationen ikke har krævet lige løn for lige arbejde. Jeg sigter her til, at man fortsat i dette lovforslag opretholder den stilling, at man skelner mellem forsørgere og ikke-forsørgere lønnings- og pensionsmæssigt set, men ikke ellers. Her er dog tale om et område, hvor erhvervets